

opusdei.org

Opus Deis regionalvikar i Canada forteller parlamentarikere hvordan man kan finne ”permaglede”

Hvordan kan man, i et land med permafrost, skape en grunn av glede, av lykke som er dyp og varig, en slags ”permaglede”?

11.02.2009

Ottawa (CCN): Hvordan kan man, i et land med permafrost, skape en grunn av glede, av lykke som er dyp og varig, en slags ”permaglede”?

Opus Deis regionalvikar, msgr. Fred Dolan, stilte spørsmålet til en liten gruppe parlamentsmedlemmer, senatorer og gjester samlet i parlamentsrestauranten 10. desember i regi av St. Thomas More-foreningen. Andrew Scheer, konservativ representant fra Regina-Q’Appelle, som er nestleder i Representantenes hus, var vert for lunsjmøtet.

Mens livet på Parliament Hill medfører konflikter, er det bra å ha klart for seg at meningen er at vi skal være lykkelige, sa Dolan.

Mange mennesker opplever stress på arbeidsplassen fordi de blir behandlet som maskiner, bare som produksjonsmidler, fordi resultatene blir sett på som viktigere enn mennesker, sa han.

Dolan var klar over den vedvarende fristelsen på steder med høyt trykk, til å fokusere på resultater, men han oppfordret alle til å gjøre en spesiell anstrengelse for ”aldri å se på mennesker som maskiner” og se at de velsignes ved de mennesker de arbeider sammen med.

”I enhver organisasjon har personen som leder kontoret mye å si for miljøet”, sa monsignoren.

Dolan la skylden på 1900-tallsfilosofen Friedrich Nietzsche for mye av skadene i dagens kultur, på grunn av hans snevre dennesidige fokus, og fornektelsen av troen på Gud eller noe som helst transcendent utover her og nå. Nietzsche la vekt på makt og dominans, sa han.

Når det gjelder *permaglede*, vektla Dolan sjenerøsitet og ønsket om å tjene andre.

Opus Deis grunnlegger den hellige Josemaría Escrivá hadde noen uttrykk som Dolan sa hadde vært nyttige for å skape *permaglede* i hans eget liv.

Det første var *Alma, calma!* Som Dolan oversatte som: ”med sjel og ro”. Dette betyr å leve et liv fullt av sjel, eller virkelyst, lidenskap og mot, men samtidig leve det med uforstyrrelighet, sa han.

”Det er mulig å være effektiv på jobb og samtidig skape en atmosfære av uforstyrrelighet rundt deg,” sa han. Uttrykket minnet ham om at han kunne utføre arbeidet sitt med uforstyrrelighet og finne en måte å overføre denne freden til dem rundt ham.

Det andre uttrykket var *Per servire, servire*, som han oversatte som: ”For å være nyttig, tjen”.

”Med mindre jeg tjener andre, er jeg ikke nyttig for dem,” sa Dolan. ”Å lede betyr å tjene ved å oppdage og utvikle de andres talenter.”

”Hvordan kan jeg være nyttig og ha muligheten til å skape en atmosfære av glede?” spurte han.

Dolan fortalte om sin far, som bor i Bethesda, Maryland, og som har vært ”vilt opptatt av å tjene” hele sitt liv. Han besøkte sønnen for 10 år siden, da Dolan nettopp hadde flyttet til Canada. Ved ankomsten insisterte han på at de skulle dra til Canadian Tire, slik at han kunne fylle sønnens koffert med nødutstyr i tilfelle han opplevde en snøstorm.

Etter at han hadde satt batterier inn i den nye lommelykta og ”testet piggene til skoene” merket han at sønnen klødde seg på leggen. Faren spurte hva som var i veien. ”Det klør”, var svar nok til at han insisterte på at de satte seg i bilen

igjen og kjørte til et apotek, der han kjøpte to store flasker med myggolje.

”Slik har det alltid vært,” sa Dolan,
”Det starter alltid med at han prøver
å finne noe jeg trenger.”

Ønsket om å tjene forandrer alt i
atmosfæren rundt oss, la han til.

”Alle har rett til å lengte etter glede,”
sa han. ”Det er det alt dreier seg om.”

Han utfordret de tilstedeværende til
å bygge et ”lag av glede så dypt at
ingenting kan rokke ved det.”

Den opprinnelige artikkelen sto i
28.12-4.1 nummeret av *The Catholic
Register* på s. 13.

By Deborah Gyapong /
Canadian Catholic News

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/opus-deis-regionalvikar-i-canada-forteller-parlamentarikere-hvordan-man-kan-finne-permaglede/> (19.02.2026)